

младо отъ послѣдното. За разлика отъ селото между Мараша и Чалж-Кавашкия проходъ, което сѣщо се наричало Черкешлий (днесъ Фердинандово), сливенското село подъ това име се наричало Чибуклу Черкешлий, а първото — Балканъ Черкешлий. Още отъ самото название Чибуклу Черкешлий се вижда, че Черкешлий е по-младо отъ Чибуклий.

Зараждането на селото Черкешлий се отнася къмъ края на XVII-я вѣкъ и се дължи на селото Чибуклий, заправено отъ потомци на кримскитѣ татарханове. Мѣстниятъ султанъ (чибуклийскитъ) притежавалъ обширни земи и принуждавалъ селенитѣ изъ околнитѣ заселища да ги работятъ на ангария, за която цѣлъ той имъ построилъ жилища, давалъ имъ храна, облѣкло и т. н. Селенитѣ, обаче, не оставали доволни и наврѣмени бѣгали по селата си. Ядосванъ отъ това, „султанътъ“ ги наричалъ „черкези“, защото бѣгали „като черкези.“ Отъ тукъ и името на тъй заправеното село: Черкезлий, Черкешлий.

Въ края на XVIII-я вѣкъ въ Черкешлий се е подвизавалъ сливенскитъ войвода Злати Кокалчоолу, дѣто, слѣдъ като хайдутувалъ самъ изъ Сливенския Балканъ, билъ за нѣкое врѣме хлѣбаръ на мѣстния султанъ.

Прѣзъ годинитѣ 1699—1702 кримскитъ ханъ Селимъ-Герей, на пѣтъ отъ Кушъ Бунаръ за Сливенъ, се отбилъ въ Чибуклий, но за това врѣме името Черкешлий не се споменува. Вѣроятно, то се брояло като „махала“ на Чибуклий, или като тепърва зараждащо се село.

Прѣзъ 1812 г., когато върлувала „голѣмата чума“, въ Черкешлий имало само 30 кжци. Селото почнало да се уголѣмява отъ прѣселенци изъ околнитѣ села, а особно отъ сѣлото Ковелъ при Тавшанъ Тепе. Единъ отъ тия прѣселенци е билъ извѣстниятъ въ Черкешлий Дѣдо Кадия, който умрѣлъ кждѣ 1894 г., на възраст, както твърдятъ роднинитѣ му, 140 години! Негови внуци сѣ дѣдо Генковитѣ синове: Стоянъ и Костадинъ Генкови. Ковелъ може да се смѣта като споменъ отъ името Кабиле или Кавиле, име на древенъ градъ днесъ съ развалини при Тавшанъ-Тепе.

Селото Черкешлий днесъ се нарича Михайлово, отъ името на сливенския околийски началникъ Михаилъ Грековъ, родомъ отъ Бесарабия, който, както казватъ